

LAURIAN LODOABA

Singur și liber

sunt un refugiat interzis
revenit în patrie dintr-o naivitate
uitat de toți
singur și liber
iubita este o farsă
ne-am pierdut vârstele
hălăduind pe străzi fără nume de poeți
reîntors
între linii drepte și pătrate albastre
tăișul pensulei lui Vasarely
este mângâierea mea divină
speranța?...ce glumă
mi-a interzis să văd realitatea!

glonțul spune adevărul
pe care îl irosim
în fața destinului

Sânge și fum

mă uit la cer
la ultimul nor
mă izbește atâta lumină
în ochiul rănit
totul pentru putere
vine o zi cu sânge și fum
în care oamenii sunt umbre
au fost și nu mai sunt

Nu aparțin acestei insule

nu mai sunt un ionian
am fost pentru puțin timp

acolo unde grote uriașe înghit marea
nu știu cum se traduce Zakynthos
sau dacă se traduce într-un fel
acolo intri în alt timp
nu oprit dar încetinit
cu pescăruși haini
odihnindu-se pe carapacea uriașelor țestoase
când vacarmul turiștilor devine ecou.

nu ne mai putem controla viețile
afară câini de pază
rânjeau la noi

un glob de lumină
răscește în noapte
pânza de paianjen

Trufia literară

e cald afară
ne lipim
ca limacșii
de frunza de salată
unii scriu de parcă
este o iarnă neterminată
în crezul lor de mari poeți
maculatura maculată
o văd ca pe o operă neterminată
și scriu și scriu bezmetic și trufaș
pentru imense cimitire literare
când moartea are propriul său orar
și viața pare o glumă proastă
(cine mai scrie cine mai citește...)

Santa Pola

un soare neconvingător
briză aspră înșelătoare
mă arde pe picioare
sângerez și merg
pe țărmul umed nesfârșit
Santa Pola are multe de povestit
alei largi pavate cu marmură

palmieri verticali
e liniște doar albatroșii
sparg cerul albastru
cu țipete stridente de copil
e seară
terase multicolor luminate
își așteaptă turiștii
în port
pescarii își întind la uscat năvoadele
mirosind a pește
începe o nouă zi
și eu visez că am ajuns acasă.

Santa Pola 29/05/2023

OCTOMBRIE 7/2023

in memoriam

încet încet
îmi fac ultimele bagaje
sunt sufocat de știri
cu morții pe șosea
la primele ore ale dimineții
e seara târziu
analistii tv.au insomnii
se aud focuri de armă
se numără morții:femei,copii,vărstnici
nu poți să ocolești literele
bilanțul morților e sumbru
ruine,sânge, lacrimi,durere
dar unde sunt ostaticii?...
vom ști oare,câți au mai rămas
torturați,violați,asasinați
fără clipe de rămas bun

ÎNTRE DOUĂ CANTOANE

eu nu voi mai fi cel care am fost
destinul mușcă din mine alt om
acum nu mai am energie să lupt
împotriva
acelor criminali de tei seculari
i-au culcat la pământ

pentru un pod peste calea ferată
flori de tei ultimul parfum
dintr-o copilărie prea scurtă
între două cantoane de cale ferată

n-ați așteptat măcar o lună
să adoarmă în toamna târzie, visători
la primăvara care pentru ei numai vine.

uneori îmi vine să scriu
un poem de la început
fără sfârșit
sau cu un sfârșit
în coadă de pește
fără tragere de inimă
doar din plăcerea
de a nu mă plictisi
și așa am ajuns
să mă bucur de fiecare zi.

ÎNTRE TRECUT ȘI PREZENT

anii sunt tot mai scurți
priviri suspecte îmi arunc în trecut
prin ceață îmi re-văd neîmplinirile
tăvălug rostogolit
peste prezent

24/11/2023

ÎMI PETREC ZILELE

îmi petrec zilele scurte rămase
Labradorul meu a murit
îmi stingeă țigara
n-a mai rămas decât lesa
pe care am agățat-o în cui

DEVORATORII DE SUFLETE

n-am crezut nimic
din ce mi-ai spus
de ce ne îndrăgostim
de ce te iubesc
după atâția ani
m-arunc în opium
ca-n balta copilăriei
mi-am irosit zilele
în armata populară
unde am învățat să mint
am muncit prin clinici
și laboratoare
prost încălzite
am fugit de dictatură
reîntoarcerea în patrie
un câștig sau o greșeală
azi sunt într-o continuă
convalescență
am un frison
cum a trecut viața

PLOUĂ CU SUNETE

ascult Pink Floyd
fără cuvinte
e sânge și cenușă
deasupra apei
plutește o mănușă

TE-AM AȘTEPTAT

n-ai venit
la ultima noastră întâlnire
te-am așteptat cu flori de măr
pe-un pod de fier
unde am știut că vei veni
ca o toamnă târzie
e frig și apele au crescut
cu ultima ploaie
la știrile nopții
am aflat că
podul de fier

nu mai există

DE UNDE AM VENIT

am venit din Alsacia și Lorena
odată cu colonizarea tereziană
să scot aurul din Apuseni
și-am rămas aici
legat între brazi și humă
un biet miner
într-o inimă de aur
anii s-au scurtat
tot mai mult
crucile din fier au ruginit
te-am căutat printre arhive
și te-am găsit
acum pe ultimul meu drum
într-o liniște mare

2/12/2023

m-am întrebat ce este moartea
de după moarte
mister sau cacialma

în apa mării înspumate
noi înotam numai pe spate
apoi mergeam într-o grădină
sub luna plină și virgină
și tot așa ne întâlneam
până-n ziua scurtă dintr-un an
când fulgii de zăpadă
ne picurau pe față
de seară
până-n dis de dimineață